

ಪ್ರಚಾರ ಪ್ರಿಯರು

“ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಬಯಸ್ಸೆ ಇರೋ ಜನಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹಣ್ಣು ಮದುಕರವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು, ಗುರುತು ನಾಲ್ಕಾರು ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತೀಕು ಅನ್ನೋ ಹಂಬಲ ಜಾಸ್ತಿ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವು ಮಾಡಿದ ಘನಕಾರ್ಯಗಳು ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೆ.” ಈ ಮಾತು ಬಂದದ್ದು ಮುಟ ಮುಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಆ ಸುಡೋ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಉದ್ದೋಂತ ಬಂದ ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಬಾಯಿಂದ. “ಇದೇನಾಯ್ತೆ... ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳು” ಅಂದೆ. ಆಗ ಹೇಳಿದ್ದು, “ನಾನು ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಬರೋವಾಗ ಒಂದು ಫ್ಲೆಕ್ಸ್ ನೋಡ್ತೆ, ಮಾರಿಜಾತ್ರೆ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಶುಭಾಶಯ ಹೇಳೂಕೆ ಇಡೀ ತಾಂಡ್ಯಾದ ಜನರ ಫೋಟೋಗಳಿ ಇವೆ. ದೇವರ ಫೋಟೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಲಿದ್ದೆ ಪಾಪ ಬಲಿಗೆ ಕೊಡೋ ಕುರಿಗಳ ಫೋಟೋ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೆಲಿ. ಉಳಿದ ಜಾಗ ಪೂರ್ತಿ ಇವುಗಳಿದ್ದೆ. ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಪೂರಾ ಫ್ಯಾಮಿಲಿನೇ ಇದೆ. ಇದೇನು ಹುಚ್ಚು ಮಾರಾಯ್ತಿ?”

ನನಗೂ ಹಾಗನ್ನಿಸಿದ್ದು ನಿಜ. ಹೆದ್ದಾರಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೊಳಕು ಕನ್ನವೆನ್ನಿಯವರೆಗೂ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೂ ಈ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಫ್ಲೆಕ್ಸ್‌ಗಳೇ ರಾರಾಜಿಸ್ತಿರ್ತವೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಿಲಕ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ, ಅದೊಂದು ಕನ್ನವೆನ್ನಿ ಮಹಾದ್ವಾರ. ಕನ್ನವೆನ್ನಿ ಅಂದ್ಯೋಲೆ ಕೇಳೋದೇಬೇಡ, ಅದೊಂಥರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶೌಚಾಲಯವೇ ಸರಿ. ಅದರ ಎರಡೂ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಬ ನೆಟ್ಟು, ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಫ್ಲೆಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದರು. ‘ಅಂತಗಟ್ಟಮ್ಮ ದೇವಸ್ಥಾನ. 5 ನೇ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ, ಕುಂಭಾಭಿಷೇಕ, ಸರ್ವರಿಗೂ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತ’ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿಪ್ಪತ್ತು ಮುಖಗಳು. ಆ ಏರಿಯಾದ ಮುಖಂಡರ ಜೊತೆ ಚೋಟು ಮೋಟು ಪುಢಾರಿಗಳು ಪೋಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಆ ಫ್ಲೆಕ್ಸ್ ಕೆಳಗೊಬ್ಬ ಮಹಾಶಯ ಯಾರದೋ ಮನೆ ಗೋಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದ್ದ. ಯಾವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಪರಿಯೇ ಇರೋದಿಲ್ಲ ಈ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು.

ಮೊದ್ದೆಲ್ಲ ಫ್ಲೆಕ್ಸ್ ಹಾವಳಿ ಇಷ್ಟಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲೋಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು. ತುಂಬಾ ವಿಶೇಷವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿದ್ದರೆ